

ffjellige Love og i en stor Mængde Reskripter, Kancelliskrivelser og ministeriale Skrivelser, saa tror jeg, at det maasse noget vil lette Sagen for enkelte af de ærede Medlemmer, som maatte ville gjøre sig nærmere bekendte med samme, om jeg ved at nævne de forffjellige i Lovforslaget omhandlede Udgifter tillige nævner de Hovedbestemmelser, hvorpaa den nuværende Fordelingsmaade af dem er grundet.

Den første Paragraf har jeg søgt at afsatte saaledes, at det deraf kunde blive klart, at det ikke er alle de Udgifter af den Art, som ere omtalte i Paragrafen, der nu ere Gjenstand for den Eigning i Kjøbstæderne, som for Diebliffet finder Sted, eller der skulle være Gjenstand for det Fælleskab, som jeg tilligter. Det er nemlig, hvad nogle af disse Udgifter angaar, — og dette gjælder fortrinsvis om Udgifterne i Anledning af smitsomme Sygdomme — kun en Del af dem, som i det hele nu afholdes ved en Fordeling, idet en Del af dem tværtimod udredes af hver enkelt Kommune, hvori de foresalde. Dette gjælder ogsaa om Delinkventomkostningerne. Derved forstaas jo Udgifter, som afholdes i Anledning af Justitsfagers Forfølgning, deriblandt ogsaa Arrestomkostninger saavel som Alt, hvad der hører med til den hele Behandling af hver enkelt Sag, altsaa Arrestationsomkostninger, Baretægtspenge, Forplejningspenge, Sagsførernes Salærer og Lagers Salærer og Diæter osv. Derimod henhøre ikke under dette Begreb de egentlige Arresthusomkostninger, Tilveiebringelse af Arrestlokaler og disses Vedligeholdelse, af Inventarium m. v. Omkostningerne derved ere Jurisdiktionsudgifter, der hvile paa hele den Jurisdiktion, i hvilken en Sag udføres. Og det er nu ved en stor Mængde Kancelliskrivelser og Ministerialskrivelser bestemt, hvilke forffjellige Gjenstande der skal betragtes som Arresthusomkostninger, og hvilke der skal betragtes som Arrestomkostninger. Det er altsaa kun disse sidste, der foruden Udgifterne ved selve Sagens Behandling regnes med til Delinkventomkostningerne. Jeg skal eksempelvis nævne, at det med Hensyn til Klædningsstykker er en Forpligtelse for Arresthusene at være i Besiddelse af enkelte Klædningsstykker til Arrestanterne,

men at Udgifterne til de Klædningsstykker, der maa anskaffes til Arrestanterne udenfor dem, der saaledes høre til Arresthusene, skulle bæres som Delinkventomkostninger. Bestemmelserne derom indeholdes, som sagt, i en stor Mængde Anordninger og Kancelliskrivelser. Jeg skal, for ikke at gjøre min Fremstilling vidtløftigere end nødvendigt, i saa Henseende kun nævne Forordningen af 5te April 1793, Forordningen af 15de September 1832, Plakaten af 4de August 1807 og af 21de December 1827, Kancelliskrivelsen af 20de August 1839 og Forordningen af 8de Januar 1830, hvilke Bestemmelser indeholde Fordelingsreglerne. Der er endvidere en Anordning, som finder Anvendelse med Hensyn til alle disse Forhold, nemlig Forordningen af 7de Juni 1843, som indeholder, at Indenrigsministeren skal udfærdige Befjendtgjørelse om, hvilket Beløb der for hvert Hundrede Daler af saadanne Omkostninger skal afholdes af den enkelte Kjøbstad. — Den næste Bestemmelse i Lovforslagets § 1 handler om Sagsførernes Salærer og Diæter i beneficerede Sager. I saa Henseende skal jeg henvise til Forordningerne af 24de Oktober 1806 og af 3die Juni 1796 § 42 samt til Plakaterne af 3die Marts 1841 og 10de November 1843 og med Hensyn til Diæterne til Forordningen af 31te Marts 1800, idet jeg kun skal bemærke, at det eiheller er alle Salærer og Diæter i befalede Sager, der eventuelt kunne falde det Offentlige til Byrde, idet nemlig Høiesteretsadvokaterne og Overretssagsførerne kun faa Salærer i befalede Sager, forsaavidt den enkelte Sag vindes af den beneficerede Part, og altsaa kun i dette Tilfælde, og forsaavidt Parten er uformuende, kunne erholde Salær af det Offentlige. — Det næste Punkt i Paragrafen omhandler Diæter, der tilkomme Retssbetjentene for Rejser i Politis- og Fogedsager. Dette er en Udgift, som vel kun foresalder meget sjældent i Kjøbstæderne, men da den hører ind under det hele System af Udgifter, som jeg har ment burde betragtes som Fællesudgifter for By og Land, har jeg ligeledes taget den med her. Bestemmelserne derom indeholdes i Forordningen af 31te Marts 1800. Dernæst